Št. 26. V Gorici, dné 25. junija 1897. Tečaj XXVII.

„Soča“
izhaja vsak petek o poldne in veljá s prilogo „Gospodarski List“ vred po pôšti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:
vse leto . . . . . gld. 4·40,
pol leta . . . . . „ 2·20,
četrt leta . . . . „ 1·10.
Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poštnina.
Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglasé pri upravništvu.
„Primorec“ izhaja vsakih 14 dnij vsak drugi torek in velja za celo leto 80 kr.
„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak mesec v obsegu 16 stranij. Kadar je v petek praznik, izideta lista že v četrtek.

SOČA

(Izdaja za deželo.)

Oznanila
in „POSLANICE“ plačujejo se za petstopno petit-vrsto:
8 kr., če se tiskajo 1 krat,
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Večkrat — po pogodbi. — Za večje črke po prostoru.
Posamične številke dobivajo se v tobakarnah v Nunski ulici in v Šolski ulici, v Trstu pri Lavrenčiču nasproti velike vojašnice in pri Pipanu v ulici Ponte della Fabra po 8 kr.
Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravništvu „Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema. — Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo in upravništvo je v Gosposki ulici 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik Vinko Levičnik — „Bog in narod!“ — Tiska in zalaga „Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Krmpotić).

Govor poslanca dr. Ferjančiča

v poslanski zbornici dne 13. maja 1897.

Visoka zbornica! Ob ogromnem materijalu, ki se je znosil doslej v podporo predlogov od dosedanjih govornikov te (desne) strani, ne bilo bi mi potreba, in tudi ne bi imel vzroka, da se udeležim i jaz te razprave, ako bi me ne silila k temu okoliščina, da visoka zbornica nima iz Trsta na tej (desni) strani nobenega zastopnika več, dasi ga je imela dolgo vrsto let, in je zato naša dolžnost, da zastopamo osirotelo tržaško ljudstvo.

Predlogom je namen, da opozore vlado na abnormalne odnošaje v Primorju. Da so razmere res abnormalne, o tem je prepričana vsa javnost. Toda gre se zató, da tudi državni zbor izpove, da ne dovoljuje več vladi, leno in mirno gledati te razmere. Tržaškim zastopnikom bi bilo seveda ljubše, da ostane le pri njihovi interpelaciji in pri odgovoru, kateri smo čuli predvčerajšnjem. Bilo bi jim ljubše, če bi stvar zaspala s tem. Ker pa so se stavili predlogi, ostanemo pri njih ter bomo za nje glasovali. Ker so gospodje (tržaški) tudi izjavili, da bodo glasovali za nujnost predloga, tedaj nima nobena stranka vzroka, da bi glasovala proti nujnosti. Italijanski zastopniki odbijajo odgovornost za odnošaje v Primorju; odbijajo je seveda tudi imenom svojega naroda. Isto storimo tudi mi za svoj narod. Vendar pa mora biti nekdo odgovoren za te odnošaje. In ako zasledujemo krivice, pridemo tja, kamor so nas vodili govorniki te (desne) strani že neštetokrat. Vladin zistem je, ki je zakrivil in rodil te odnošaje v Primorju. Vladin zistem krivičimo teh razmer, vladin zistem krivičimo nasilstev, ki so se dogodila tam doli. Kako je postopal vladin zistem, da je omogočil in dozoril takih odnošajev?

Vladin zistem ni brzdal italijanskega naroda, nego je istemu dovoljeval vse, Slovane pa je pritiskal k tlom. Slovani pa se razvijajo, napredujejo v omiki in se vzbujajo k narodni zavesti ter ne trpe več tlačenja. Od tod praske in prikazni, kakor smo jih videli in doživeli v poslednji čas.

Gospoda italijanskega jezika Primorske tožijo o nasilstvih od strani Slovanov. V svoji interpelaciji so segli celih 15 let nazaj, ker so v sedanjosti našli premalo, da bi mogli utemeljiti svoje pritožbe. To so povdarjali govorniki že pred menoj. Gospoda posezajo 15 let nazaj in se pritožujejo, da ni več tistih mirnih, zanje idiličnih časov, kakoršni so bili pred 15 leti. Jaz to razumem, in stvar je povsem jasna. Pred 15 leti so bili Slovani v svojem razvoju in v svoji narodni zavesti še daleč zadej; pred 15 leti so se Slovani pustili še pestiti ter so resignirano poljubljali roko, ki jih je tepla. Sedaj, ko po 15 letih napredka, prosvete, narodne zavesti, sedaj ne trpe nikakega pritiska ter kažeje vrata svojim zatiralcem. In zato tožijo italijanska gospoda o slovanskih nasilstvih. Tožbe o nasilstvih pa se dosle prav v času, ko so o poslednjih držav. volitvah Italijani, ki so v Primorju v manjšini, dobili od 15 mandatov 11 (Čujte!) in samo 4 so prepustili slovanski večini. Ta manjšina toži o nasilstvih. Ako se trdi kaj takega, je to nezaslišano zavijanje dejstev. Čas je torej, da storimo dostojen konec temu lamentiranju, ki smo je čuli iz interpelacije, in tradanu, ki smo jih slišali danes.

Res je, da so volitve vzburile slovansko ljudstvo v Primorju, je spravilo v obup, res je, da ni bilo do volitev prav nikakih neredov. Vse je le posledica dejstva, da so denar, brutalna sila in očitno sleparenje donesli o volitvah rezultat, kateri leži pred nami.

Slovenski narod v Trstu je imel, kakor že omenjeno, od 1873. leta svojega poslanca v tej visoki zbornici. Do zadnjih volitev je imel Trst samo 4 mandate, od katerih so imeli Slovenci jednega. Sedaj pa, ko ima Trst 5 mandatov, vzeli se si Italijani vse. Ali more ostati narod pri takih dejstvih, pri zavesti, da so se poslu̇ževali Italijani pri volitvah največjega zaničevanja vrednih sredstev v dosego namena, ali more ostati narod miren in udan v svojo usodo? Jaz bi le obžaloval narod, ki bi vsprejel tako dejstvo mirno in brez prigovora in brez obenutka. (Dobro! Dobro!)

Gnusna sredstva, ki so se rabila o volitvah, so navedena v protestih. Ves magistratni aparat v Trstu je bil na delu, da je pripravljal volitve in da jih je tudi dovršil kakor so bile dovršene. V njega moči je bilo, kdo pride v volilne liste, sosebno v one tretjega volilnega razreda in splošne kurije. A tu gre ravno za ta dva razreda volilcev, v ostalih ni kandidovala slovanska stranka. Kaka reklamacija sploh ni bila možna, na to ni bilo misliti v Trstu: držali so roko na volilnih listah in ako je kdo prišel, da bi upogledal, kar vendar dovoljuje zakon, pa mu je povedal uradnik, ali je ali ni v volilni listi in s tem sta bila odpravljena upogled v listo in reklamacija.

Tako je prišlo, da ni bilo v volilni listi neštevilno volilcev okolice, obljudene po Slovencih, sosebno v V. kuriji, baje zato, ker ni bilo dokazano, da dotičniki bivajo tam že 6 mesecev, dasi bivajo stalno tam, dasi žive tam že po 10, 15 in 20 let. (Čujte! Čujte!)

Ali kaj se je zgodi ,? Slovence niso upisali, pač pa italijanskih podanikov. (Čujte! Čujte!)

V Trstu se računi 25.000 italijanskih podanikov; in ako računamo, da bi od teh 25.000 prebivalcev, ako bi bili avstrijski državljani, 5000 pristojalo volilno pravico, potem nismo posegli previsoko; in to se trdi po vsej pravici in je dokazano, da se je italijanskim državljanom privolilo volilno pravo in so se vsprejeli v volilne liste, dočim v liste niso vsprejeli druzih, o kakerih so mislili, da bi oddali svoje glasove zoper italijanske kandidate.

Čudno je to; jaz nisem mnogo poznan v Trstu, toda neki prijatelj moj, ki biva v Trstu na odličnem mestu, ni dobil volilne legitimacije za V. kurijo, pač pa je je dobil nad njim v isti hiši bivajoči italijanski podanik. (Čujte! Čujte!) Takih slučajev se navaja mnogo.

Isti služijo le v ilustracijo, kajti umevno je, da ni možno navajati do kraja, ako se nima upogleda v vse volilno postopanje. Najetih je bilo 24 postreščekov, da so raznašali in dostavljali volilne legitimacije za V. kurijo, brez instrukcije, brez obveznosti, brez dokaza, da so res dostavili in uročili. Toda jedno instrukcijo — na tem ne dvomim — so gotovo dobili, namreč instrukcijo, da naj ne iščejo in naj ne najdejo onih adresatov, ki bi volili proti italijanskim kandidatom.

Štirje teh postreščekov so se opijanili in bile so jim odvzete volilne legitimacije; le-te so se zlorabljale, kakor se je poljubno. Nočem govoriti na dalje o žaganju delavcem, o resničnem odpuščevanju delavcev, o tem, kako so se istim odjemali certifikati in izpolnjevali, ter kako so se kupovali glasovi.

Konstatujem le, da je divjal grozen terorizem; to je povedal danes celo zastopnik vlade, ko je potrdil prav to, da so v Trstu podili s trga prodajalke cvetlic in mleka, ker so bile iz okolice, in da se jim je prepovedalo prodajati kaj po mestu; tako so terorizovali mestni organi. Ko je vladin zastopnik navajal neštevilno zlodejstev, ki so jih izvršili v Barkovljah Slovani zoper Italijane, vprašal sem ga, da-li ničesar ne ve o učitelju v Barkovljah? Jaz ne bi omenjal tega slučaja, ker so že drugi govorniki te (desne) strani naveli neštevilno slučajev, toda tega slučaja sem se spomnil poprej.

Oni učitelj je pretepal nekega dečaka do krvi, in je danes, ako ne pod tožbo, pa še v preiskavi; tepel je otroka do krvi, ker je vsklikal „Živio Nabergoj!“ (Oporekanje na levi. — Klici: To je bilo vse dragače.) To sem posnel iz aktov in oni učitelj — navel bi lahko njegovo ime — je delil med šolske otroke oklice z nalogo, naj te oklice v prilog italijanskemu kandidatu dostavijo svojim očetom. (Čujte! Čujte! na desni.)

Pa še nekaj. Kaj je storila italijanska stranka, da je mogla voditi volitev sebi v prilog? V okolici so razpisali volitve tako, da se je v posamičnih okrajih okolice završila do 1. ure. V mestu pa je bil volilni čin določen do 4. ure. V kateri namen, gospoda moja? Da so vedeli, kako so izpale volitve v okolici, da so mogli potem primerno poravnati in naloviti toliko volilcev, da je bila večina zoper slovanskega kandidata. (Čujte! Čujte!) To je dokazano v aktih. Italijanski listi sami so priznavali, da do onega časa, ko se je v okolici zaključila volitev, ni bilo v mestu oddanih niti 1000 glasov. In potem še-le, do 4. ure, so v mestu nabrali skupaj 800 volilcev. Razmerje glasov je bilo na okroglo 1800 zoper 1600. In gospoda moja, po dovršeni volitvi, je mestni svet tržaški, omenljen po zmagi, kronal vse delovanje med volitvijo s činom, ki je prezrečil pravično ogorčenje povsodi, kamor je došel glas o njem. Slovenski kandidat, ki je poznan gospodom iz štirih perijod, ko je bil član te zbornice, je bil malo popred izvoljen tudi mestnim svetovalcem in zajedno deželnim poslancem. Tega kandidata so hoteli izgnati tudi iz mestnega zastopa, oziroma iz deželnega zbora. (Čujte! Čujte!) Temu možu, čegar patrijotične zasluge so se priznale po podeljenju Fran Josipovega reda (Čujte! Čujte!), naj bi ne bilo prostora tudi v mestnem svetu in deželnem zboru, tako je sklenila italijanska stranka. Uničila je njegovo volitev brez razprave, dasi se je komisija, imenovana za proučenje volilnih aktov, uverila, da je bila volitev zakonita in pravilna, dasi ni bilo proti volitvi ni najmanje pritožbe. Uničila je volitev tudi z glasovi členov volilne komisije same, ki so v komisiji pripoznali volitev kakor zakonito. (Čujte! Čujte! na desni.)

Ta čin nasilstva, ta čin najdrznoje objestnosti je bil predmetom razprav v javnosti, in posredniji gosp. govornik je prigovarjal temu, da oficijozni listi odpirajo svoja predala razpravam o takih predmetih. (Pohvala na desni). Slehemi dostojni list mora odpirati svoja predala, da se primerno ozigosa taka **Infamija**, kakoršna se je dogodila zastopniku tržaškemu. (Živa pohvala na desni).

Ako so torej stvari zadobile tako obliko, ako je mogoče kaj takega, ali ni, da moramo vprašati: Dà, kje pa tiči vzrok temu? Ali se ne vprašamo: Taki odnošaji ne nastajajo kar čez noč, take stvari trebajo pripravljanja, take stvari se razvijajo polagoma, kako so se mogle razviti take stvari? Vsakako ne drugače, nego po prizanesljivosti od strani onih organov, ki bi bili ravno poklicani, da malce gledajo na prste sméri, ki se uveljavlja tu! Ali nismo tu opravičeni do vprašanja, kako dolgo misli vlada še trpeti te odnošaje v Primorski, te odnošaje sosebno v Trstu?

Morda tako dolgo, da se odpravijo iz državnega zastopa avstrijskega še ti štirje slovanski zastopniki? Potem bode imela vsa Primorska izključno le italijanskih zastopnikov, potem bode pa tudi pripravljena za Italijo (Odobravanje.) in ta Trst, za kateri žrtvujemo in žrtvujemo neštetih milijonov, ker smo si hoteli zagotoviti ta jedini emporij Avstrije, naj se še na dalje odtujuje avstrijski državi!

Vlada, obveščena o vseh teh odnošajih, nam je podala pred dvema dnema takov odgovor na interpelacije, da smo kar strmeli, kako da je mogoče o takih odnošajih tako odgovoriti na tem mestu. (Pohvala). Mi obtožujemo lokalni vladni zistem v Primorski odnošajev, kakoršni so isti tam doli, a vlada povprašuje prav liste obtožence (Veselosi), postavlja torej obtožence za sodnike v lastni stvari. (Veselost).

To je naša večna pritožba, da postavljajo kozla za vrtnarja (Prav dobro!), da se povprašuje namestnika tržaškega in dotične okrajne glavarje in kogarsibodi, ki gospoduje tam doli. Ali more oni, v čegar okraju se je kaj dogodilo, opisati stvar tako, kako se je vršila? On ve, da stvar pade vsikdi zopet nanj in zato gleda, da stvar ublaži. (Posl. Lenassi: Prav tako, kakor v legitimacijskem odseku!)

Legitimacijski odsek naj vas ne moti. Meni je navada, da podajem objektivnih poročil in uverite se, da bodo moja poročila objektivna in resnična. (Pohvala).

Toda jaz se danes nočem omejiti le na trditve, ampak hočem dokazati na podlagi odgovora na interpelacije samega, kako pristranska so ta poročila, da se ne bode zahtevalo od nas, da moramo verjeti to, kar objavlja vlada in pripoveduje zastopnik vlade.

To je naravnost insinuacija, ako pričakujejo od nas, da bodemo smatrali ta uradna poročila resničnimi in nepopačenimi. V odgovoru na interpelacije se kaže, da je tam, kjer se pripoveduje, da so Italijani kaj storili proti Slovanom, vse ublaženo in pokrito, da se malo-ne opravičuje vse to.

Tu je rečeno n. pr. (čita): „Ne morem pustiti neomenjeno, da se je dogodilo nekoliko izzivanj in izgredov tudi od nasprotne, to je italijanske stranke, sosebno v Trstu in v okolici, kakor je tudi povodom volitve v Poreču, dne 10. marca t. l. došlo do **jedne** demonstracije proti slovanskim volilnim možem in dne 14. marca v istem mestu do gredega postopanja z **jednim** slovanskim prebivalcem“.

Povsodi vidite le jednino. (Veselost). Videli bodete, koliko množin je pri Slovanih.

Pozneje je govor o Kopru in o nabornem lokalu, kjer je kričala **jedna** oseba: „Morte ai Croati!“ V vsem odgovoru na interpelacijo nisem našel ničesar poleg tega **jednega** „Morte ai Croati“, in vzlic vsem podrobnim poizvedovanjem, ki jih je zaukazal ministerski predsednik oblastim v Primorski, nahajam le ta **jedini** vsklik. Toda, če se že niso opazili in poizvedeli vskliki proti Hrvatom in Slovencem, pa vsaj one druge vsklike, ki so se vršili v drugem smislu, bi bile morale vzeti na znanje avstrijske oblasti ter obvestiti nas o njih, kajti naša ušesa niso gluha in naše ljudstvo je čulo te vsklike. Ko se je moralo konstatovati, da je **jednega** Slovana poškodovalo kamenje, lučano od **jednega** Italijana, je tu rečeno med drugim prav bistroumno: Ranil ga je lahko, toda ne neznatno. (Živahna veselost).

Gospôda moja! Napaden je bil tudi neki c. kr. profesor Franković, in tu je rečeno: nekoliko dečakov je vrglo **jeden** kamen (Živahna veselost), ki se je dotaknil njegovega klobuka. Gospôda moja! Trebalo je **več** dečakov, da so vrgli **jeden** kamen. (Veselost). Prosim, take smešnosti se nam ponujajo tu in se pričakuje od nas, da bi smatrali to za resnično in objektivno. (Veselost). Na drugem mestu se glasi, da so Slovence in Hrvate — ne vem, kdo je bil — napali fantiči, skriti na preži. Tu imate zopet dečkov, od katerih dečkov jednega so poznoje zaprli. Dečki se vendar ne zapirajo.

Gospoda moja! Ko je govor o Slovanih, Tu se glasi stvar drugače. Tu se govori o mnogoštevilnih žaganjih, zlostavljanjih oseb, poškodovanih tuje lastnine, osobito vinogradov, in o opornosti proti nastopajočim varstvenim organom. Tu je govor o vojaških azistencah, o mnogoštevilnih aretovanjih, tu se govori o razorožanju, kakor da bi se nahajali na kaki okupirani zemlji. To je dokazal že tovariš Spinčić, kake vrste orožja so bila to; da so ljudem odvzemali navadne nože za rezanje kruha. Odrediti se je moralo razoroženje, ako se je hotelo dokazati, kako nevarno in pretilno je nastopanje Slovanov.

Tu se glasi na drugem mestu, da je došlo — menda na nabor v Gorico — mladeničev, katerih jeden je nosil zastavo v slovanskih barvah, a drugi je igral na trompeto različne koračnice. Gospôda moja, nehoté moramo misliti tu na vzelje Jerihe. (Živalna veselost.) In slednjič si domišljajo zaresno, da moramo verovati, in se govori o tem, da so slovenski mladeniči nameravali napasti Gorico. (Veselost.) Človek si mora misliti najmanje to, da je zanesen med dogodke na grškem bojišču, ako bi hoteli smatrati to od resne strani. Tu imate dvojno mero in način, kako se poroča o nas in kako o Italijanih, in se pričakuje od nas, da bodemo smatrali ta poročila objektivnimi, resničnimi, da bodemo ta poročila sploh smatrali resnimi.

Jaz protestujem proti temu (Živahna pohvala in ploskanje) in izjavljam, da obžalujem v imenu slovenskega naroda odgovore, ki jih je dal ministerski predsednik na interpelacije. (Ponovna pohvala in ploskanje.)

Egiptsko ivèrje.

(Izviren dopis iz Aleksandrije.)

III.

Izvenevropejske slovenske kolonije.

Kdor občuje veliko z Angleži, kot n. pr. moja malenkost, ima o izseljevanju svoje nazore. Angleži so v tem vprašanju vse prej kot resnosrčni. Vsak Anglež priznava, da je njihova poglavitna moč v kolonijah. Angleži tedaj prigovarjajo k izseljevanju! To seveda pri nas Slovencih ne gre, kajti naši odnošaji so popolnoma drugačni. Angleži so najbogatejši in ob jednem velik narod, Angležu izseljencu sledi angleška zastava, ali vsaj vstrajna državna podpora. Mi Slovenci smo mal, ubog narod, mi smo Avstrijci in potem še-le Slovenci — in to ne kaže Slovencem do izseljevanja. Vsi avstrijsko-ogerski konzulati na tujem so nemško-mažarski in se branijo na vse škriplje proti vsemu, kar je slovansko. Izseljenec Slovenec ali Slovan nima od naših konzulatov nič pričakovati, če jih ne prisili do tega po energičnem nastopanju. Le tem potom smo mi avstrijski Slovani prisilili naš tukajšnji konzulat, da nas upošteva. „Mi hočemo biti odkritosrčni, verni Avstrijci —, a pri tem vendar odločni Slovenci“, — to je bil naš klic, katerega niso hoteli umeti, kajti mnenje naših konzulatov je, da more biti Avstrijec izvan Evrope le Nemec, Mažar in morda k večjemu še Poljak ali pa Furlan in Lah.

Če tedaj izseljenci naši od konzulatov ninnajo pričakovati ni najmanjše pripomoči, so razbit brod v valovih tujega morja in so — v drugem zarodu gotovo že potujčeni! Vzamem-li primeroma zopet Angleže, moram opaziti, da se ti izseljujejo metodično in z namenom. A slovensko izseljevanje je bilo dozdaj brez reda in cilja, nesmisel, slepo beganje, tekanje za kruhom. Neolikanci sami, brez olikancev niso za izseljevanje, ti so množica, trop ovac brez cilja in pastirja, — in so v kratkem potujčeni. Nemci in Italijani, in morda Francozi niso dosti na boljšem. Zanimive podatke nam daje v tem oziru i nemško cesarstvo. Celih trideset in še več let se nemške države niso dosti brigale za svoje izseljence. Zakonodajalci so izdali sem ter tja kake zabranjujoče odredbe, mejili in zabranjevali kolikor mogoče izseljevanje, — a medtem se je bilo izselilo samo v Zedinjene države skoro 5 milijonov Nemcev. Nemški državni zbor je nedavno, ko se je posvetovalo o zakonu o izseljevanju, sam priznal, da je bila stara taktika slaba —, tem slabša, ker so se Nemci v severni Ameriki skoro vsi poangležili. Novi nemški zakon o izseljevanju je jako zanimiv. Ta zakon določa izseljevanje slobodnim brez bistvenih zaprek. Istotako so se učinile i korenitejše odredbe. Ker se je večina Nemcev v Zjedinjenih državah poangležila, ker ne kaže tam nobene energije za ohranitev svoje narodnosti, skuša država prenarediti tok izseljevanju, spraviti ga hoče na druga pota. Nakupila so se v južni Ameriki velika posestva, kjer naj se naseljo Nemci v kompaktni masi in si tako ohranijo narodnost, tja skuša zdaj Nemčija kazati izseljencem pot. Nemci so si tedaj uredili končno svoje izseljevanje, oni so dali izseljencem organizacijo. Isto je i nam Slovencem potreba. Izseljevanje in izseljenci med seboj se morajo organizovati, to je dolžnost slovenskega naroda vkljub vsem domačim neprilikam. Mi Slovenci imamo tri kolonije: v severni in južni Ameriki in v Egiptu. Moje mnenje o naših slovenskih kolonijah je dosti pesimistično, kajti ne kažejo bodočnosti, izvzemši morebiti Slovenci v Ameriki se prej ali slej poangležijo (oziroma „pospanijo“), njim manjka vzorov in duševnega življenja, njih obstanek v sredi podjetnega in gibčnega anglo-saksonskega plemena nima bodočnosti. V Aleksandriji in sploh v Egiptu stoji reč dosti boljše kot v Ameriki, tukaj živijo Slovenci med topounnimi Arabci-mohamedanci, tam med bistroumnimi Angleži-kristjani. Tam se polagoma poangležijo. Kdo bi se pa upal trditi, da se Slovenci tu „poarabčijo“ in postanejo mohamedanci!? — To tim manj, ker druge evropske kolonije v Egiptu nimajo nikake privlačilne moči, kajti vsaka je za se preveč raztrešena med Arabci —, vesela je, da se ji je le količkaj posreči, svoje med seboj zbirati.

Slovenska kolonija v Egiptu ima tedaj bodočnost, ima gotovo lepšo bodočnost kot vse amerikansko-Slovenske kolonije skupaj. Jaz tedaj smelo trdim, da je Egipet zemlja, ki pripušča slovenskim kolonijam zadosti življenske moči. Da bodo Slovenci sploh kedaj imeli kako stalno kolonijo, bo to Aleksandrija s Kahiro. Jednako bodočnost bi imele sicer tudi naše kolonije v sveti deželi, v okolici mesta našega Izveličarja, Jeruzalema, kakor je to prof. dr. Lampe v svojem „Jeruzalemskem romarju“ svoj čas nasvetoval. V Egiptu in v bližnji sveti deželi so skoro iste narodne in verske razmere, nasvet veleučenega prof. Lampe-ta je tedaj izvrstno premišljen. Kazalo bi le, kako vas med Jafo in Jeruzalemom za mal denar pobupiti in poseliti jo s Slovenci —, isto tako, kakor so storili že Rusi, Nemci in drugi pobožni krščanski narodi. Veselilo bi me, ako se nasvet prof. Lampe-ta oživi. Denar, ki ga pošiljamo Slovenci za jedno leto raznim misijonom, bi gotovo zadostoval, a bilo bi to krščansko in slovensko delo v sredi nevernih moslimov. Želim Lampetovemu pobožnemu in narodnemu vzoru srečo in beli dan! Pri Slovencih Egipčanih najde gotovo vsako mogočo podporo. Zadostovalo bi, da odpre vsak slovenski katoliški list svoje predale za nabiranje radodarnih doneskov v ta vzvišeni namen!

Egipet je jedna najrodovitejših dežel na svetu. Umen Slovenec bode tu v konkurenciji vedno nadkriljeval v vseh strokah topega Arabca. Škoda le, da nam tu moških primanjkuje, in to je tudi glavna ovira, da se nismo mogli še bolj organizovati. A organizacija je moč, je bodočnost kolonije! — V tem smislu so bile tedaj postavljene naše prošnje, da se nam od doma pripomore k našej organizaciji, osobito glede naših žensk služkinj.

IV.

Egiptologija.

Prav v bližini Kahire, na meji nilske doline in saharske puščave stojijo sakarske stopniške piramide (Stufenpyramiden). Piramide in raziskavanje v Sakari (Sakkara) so

učeni svet že dosti presenetile. Ze več kot sto let je od tega, kar se je našel tam znani „papyrus (listina) lord Chesterfield“, pripadajoč grobu nekega Ti-ta. Vsebina je ta: Ti pokopal je svojega sina mladega. Ker je mislil, da umre pred sinom, je zapisal na listino vrsto dobrih svetov za njega. Stari Ti, videvši, da sin pred njim gre v deželo „življenja“, mu da ta papyrus v grob. Že te listina je dala veliko podatkov o vsakdanjem življenju starih Egipčanov. Že pred 5000 leti, to je okoli 3000 leti pred Kristusovim rojstvom, pravi Ti svojemu sinu: „Če dobiš svetinjo nižjega razreda, ne zaničuj je, kajti vedi, da višjega razreda ne moreš dobiti, če imaš že nižjega“. Nadalje svetuje svojemu sinu: „Če ljudstvo godrnja čez faraona, če se zbira pred hišo ministra in kliče pomoči, ne hodi tja! Pridejo vojaki, vse zbeži in le ti, ki si nedolžen, obstaneš. Vojaki te zgrabijo in pretepejo, ker so jim vsi drugi vtekli —, in kaznovan boš. Sploh ne hodi tja, kjer so vojaki, kajti ti so surovi ljudje!“ — Zdi se nam, kakor da bi govoril oče dandanes sinu, — in vendar je od tega že 5000 let! Človek ostane človek! — (Gospod doktor! Ali ste povedali to —, kakor nalašč za — goriške Slovence? Ur.)

Slednja leta se je našlo in izkopalo v Dažuru in Sakari veliko grobov, izbitih v skalo. Ti pripadajo vsi najdavnejšim časom starih Egipčanov. Ta izkopavanja so dala prvi povod, da so se jela vedno bolj utrjevati mnenja gledé nekake „kamenske dobe“ (Steinzeit) in za Egipet. Dve tisoč let že hodi kralj Menes (Mena) kot prvi na čelu staroegipčanske zgodovinske dobe. Postavil ga je na ta kraj že starogrški zgodovinar Herodot. Začetku zgodovinske dobe v starem Egiptu so postavili razni učenjaki razne številke. Čas vlade I. faraona Mene stavi Unger 5613, Mariette 5004 in Lepsius 3892 let pred Kristusovo rojstvo. In vendar vidimo za časa Mene stari Egipet že na visoki stopinji umetnosti in olike, ki se gotovo ni mogla od danes na jutre vstvariti. Prazgodovinska doba v Egiptu je bila dolgo zavita v nepredrzljivo temo, prvi žarek luči dala so šele prej omenjena izkopavanja. Leti 1895., 1896. in tekoče leto pomenjajo v Egiptologiji napredek, ki ga ta stroka starinskega znanstva že od starogrških časov ni imela zabeležiti. Nosilci najslavenjših imen v egiptologiji so se posvetili slednja leta popolnoma raziskavanju prazgodovinske dobe. Naj omenimo le imena dr. de Morgan, dr. d' Amélineau, dr. Maspero itd.

Glavni dogodek lanskega leta je dala mala vasica Tuk. V turških grobih se je našlo hišno orodje, izdelano iz kamna, medtem ko pozna doba kralja Mene že orodje iz bronza in bakra. Po odkritju turških grobov je kamenska doba za Egipet še-le brez dvojbe osigurjena, recimo tej dobi tedaj „turška (ali „kamenska“) doba“. Nočem podajati malenkostij. Naj omenim še le, da je zadnje dni predaval o turški dobi tudi slavni nemški egiptolog in afrikanski potovalec, prof. dr. Schweinfurth. Po tem predavanju v Kahiri govoril sem z dr. Schweinfurthom. Prof. Schweinfurth, ki je že odpotoval v Evropo, da dokonča in izda veliko zgodovinsko delo o „turški dobi“, prvo v nemškem jeziku o tej tvarini, stavi turško dobo okoli 8000 let pred Kristusovo rojstvo. Med visoko omiko in fino umetnostjo za časa kralja Mene in priprosto, skoro divjo turško dobo je moralo v istini preteči nekaj vode po Nilu v starem Egiptu. Nova raziskavanja imajo tedaj visoko zgodovinsko vrednost, to tim več, ker so najstarši in prvi sledi človeškemu rodu na zemlji. **Prvi zgodovinski sled človeškemu rodu na zemlji bil bi tedaj 10.000 (deset tisoč!) let pred nami.** To seveda podatkom naše sv. crkve nikakor ne nasprotuje. Naj omenim le besede egiptologa in profesorja dr. Kayserja. Prof. dr. Kayser piše v svoji knjigi „Aegypten“ (Freiburg 1889, Herder's Verlag) na str. 266. tako-le: „Bezüglich des früher oft betonten hohen Alters der aegyptischen Denkmäler werden bei besonnenen Forschern neuerdings immer mehr Bedenken laut, und es erscheint in der That fraglich, ob man, so unbedenklich ein solches Verfahren vom christlichen Standpunkte aus sein würde, von der dem griechischen Texte der Heiligen Schrift zu Grunde liegenden Zeitrechnung abzugehen genöthigt ist. Vergleiche auch: „Stimmen aus Maria-Laack, 1874, IV, Seite 360 und Schuster-Holzhammer, Handbuch der Bibl. Geschichte, 3. Aufl., I., S. XXXII, Anm. 3.“ — Tako se izraža prof. dr. Kayser. Prihodnjič kaj več o tej stroki. (Lepó prosimo, kajti Vaša poročila so jako zanimiva in koristna. — Uredn.)

V.

Arabsko-egiptski drobiž.

1. Grško-turška vojska v Kahiri. — V širokej ulici pri Ezbekije-vrtu se je zbralo nedavno okoli 100 Arabcev. Razdelijo se v dve vrsti po 50 junakov: Grki in Turki. Vsaki del izbere si svojega vojskovodjo. Turški vojskovodja nadene si ime Edhem paša in si ustavi svoj generalni „štab“. Isto stori i grški psevdo-kraljevič Konstantin. Vojaki našajo med tem cele kupe velikega kamenja. Edhem paša razvrsti svoje vojake in napade Grke. Teško kamenje začne žvižgati po zraku. Cele četrt ure je ulica zaprta. Vozovi in pasanti se morajo rešiti v postranske ulice. Še le po dobri $^{1}/_{4}$ uri se posreči policiji končati krvavo šalo. Na grški strani so 4 lahko in 2 težko ranjena. Jeden od slednjih je celo umrl. Na turški strani ni bilo mrliča, pač pa več ranjenih. Zdaj naj kdo še reče, da Arabci Egipčani niso hrabri in ne poznajo „poštene šale“!?!

2. „Efata gahana.“ (Odprij se pekel!) Društvo „rudečega polumesca“ (francozki „croissant rouge“) v pripomoč ranenjim Turkom v Tesaliji je priredilo nedavno v veliki kedivijalni operi v Kahiri predstavo v prid svojej zbirki. Egiptsko društvo „rudečega polumesca“ bilo je prirejeno od muhamedancev po krščanskih „rudečih križih“. Samo egiptski „rudeči polumesec“ je nabral do zdaj za ranjene Turke okoli 600.000 gold. Gledališki predstavi sledijo nekateri nagovori, ki vspodbujajo tesno polno gledališče k radodarnosti do ranjenih sovercev. Tu se vzdigne tudi ulema (po našem „kanonik“) Ibrahim el-Alavi, šeh na džamiji El-Azhar v Kahiri ter začne govoriti proti kristjanom. „Učeni“ ulema napada silovito kristjane: Kristjani, to od Boga zapuščeno, obsojeno in prokleto ljudstvo, — izraža se ulema, — so nesreča, so črna kuga naši zemlji. Le zaradi naših grehov (mohamedanskih) trpi Bog „žavre“ na svetu. Noben od njih ne bo videl azurnih dvoran in smaragdnih vrtov v „sama“ (nebesih). Efata gahana!.. (Odprij se pekel!) zakliče živo ulema ... in njegove besede izginejo v vrišču, ki nastane. Evropejci, ki so bili navzoči, sikajo in oporekajo, mohamedanci ploskajo. „Nous verrons!“ (bomo videli!) zakliče z mogočnim glasom neki Francoz. Arabci drvijo za njim, komaj da pete odnese v sobo gledališkega zdravnika. Policija odvede ulemo v bližnji karakól (policajsko postajo). Učeni ulema je dobil za svoje govorniške zmožnosti 5 dnij „ključa“. Upajmo, da je ta čas premišljeval o toleranciji.

3. Pour finir: Neka „katoličanka“. — Nedavno se je dogodila na tukajšni pošti tale dogodbica: Neka slovenska služkinja v Aleksandriji od nekod na Goriškem je dobila pismo. Poštar jej naznani, naj pride po svoje pismo. Gre in naleti v prvem uradu na uradnika, vpraša ga po pismu.

„Poste restante (postrestant)?“ — vpraša uradnik.

„Non, catholique!“ — odreže se naša Slovenka. — Tableau!

Dr. Karol Pečnik.

Pogled na stanje narodne vzgoje

v avstrijskem Primorju.

(Iz poljščine.)

Pod tem nadpisom je priobčila poljska „Szkoła“ naslednji članek izpod peresa dra. Rogeza Battaglia, ki po mojem mnenju presojuje dovolj nepristransko naše narodne odnošaje na Primorskem. Ker je radi podanih nam migljajev dokaj poučen za nas Slovence, ga podajem tu v doslovnem prevodu:

„Narodnostni boji ob času mirú le takrat koristno delujejo na vzgojo in šolstvo, ako jih moremo smatrati za tekmovanje med seboj kulturnih národov, drug od drugega politično neodvisnih ter v vsakem slučaju enako močnih. Takrat se oni lahko smatrajo za izrek splošnega narodnega napredka ter pozivajo naprej v tej smeri tudi odgojo mladih pokolenj. Kjer pa se boré med seboj národi politično združeni, čijih moč je dokaj različna, tam se sme smatrati naloga te borbe: „ugonobljenje národne individualnosti nasprotnikove“, kar daje tej borbi osvojilni značaj ter kaže nasilje in zvijačo kot orožje. Taka borba sprovaja navadno v vzgojo otrok osvojevalnega národa negativno prvino národnega sovraštva, h kateremu ga uči življenje, a pogostoma tudi šola. Tlačenemu národu ta borba navadno odteguje zmožnost narodne vzgoje; šole, v katerih zapoveduje nasprotnik, služijo za potujčevanje otrok; naposled obupna borba prenapenja čestokrat moči, potrebne za vzdrževanje národne vzgoje na prilični višini. Treba je velike životne moči, s kakoršno so se n. pr. odlikovali Čehi, da se v taki neenaki borbi dvigne národna vzgoja ter preustroji v jedno izmed najizdatnejših sredstev borbe, katera v takem slučaju navadno popelje do zmage.

S takšno izredno životno močjo se ne odlikujejo Slovani, boreči se z Italijanci v avstrijskem Primorju; meni se celo zdi, da na polju narodne vzgoje ne delajo tega, kar bi v danih okoliščinah mogli storiti.

Resnica, da borba je neenaka; resnica, da Italijani imajo gmotna sredstva (kapital), naslanjajo se na združeno in politično svobodno mater, da imajo številnejše razumništvo ter stoje v omiki dokaj višje od nasprotnikov; da že od davna gospodarijo po mestih, ki so kakor se razumi samo po sebi, središče borbe, da imajo politično prevago ter so čestokrat podpirani od vlade (vsaj do nedavnih časov). Toda vse to bi nemara ne zadoščevalo k zagotovilu zmage, ako bi ne bilo nezaslišano razvitega národnega ponosa (čuta) in ako bi se ta ponos ne vzgojeval v mladem pokolenju. Tega žalibog pri Slovencih in Hrvatih dandanes še ne najdeš v taki meri kakor pri Italijanih. Oni še niso prišli do prepričanja, da ne politična borba, marveč dokaj več omika in vzgoja najširjih slojev národa je najboljša pot do zmage.

To se opazi, ako se primerjajo posledice delovanja italijanske „Lega nazionale“ in slovanske družbe sv. Cirila in Metoda, čijih namen je: snovanje ljudskih šol. Razmere so tu nerazmerno škodljive za Slovane. Pa tudi požrtvovalnost Italijanov za Legine namene in energija tega društva dokaj nadkriljujejo — po mojem dozdevanji — nesorazmerno slično (analogično) delavnost Slovanov. Slovenci, ne imajoč v Primorju lastnih strokovnih in srednjih šol, namesto prizadevati si, da bi si osnovali s svojimi sredstvi take šole, se rajše omejujejo z neprospešnimi protesti proti takim aktom laške narodne politike, kakoršna je bila za nje najnovejša resolucija tržaške mestne skupščine, naglašajoča, da mesto nikdar ne privoli v to, da bi se v mestnem obzidju (ne v okrožju zunaj mesta, kjer so šole slovenske) vzdrževale druge šole nego italijanske. Med tem pa pošiljajo Slovenci svoje otroke v nemške strokovne in srednje šole, v katerem slučaju pa pridejo z dežja pod kap, kajti germanizacija je nemara v lokalnih razmerah manj nevarna nego italijanščina, toda za národni razvoj vendar zmerom škodljiva. Ona objema zlasti ženski spol mladega pokolenja v taki meri, da bodoče matere slovenske inteligencije rabijo v vsakdanjem in društvenem življenju večinoma jezik nemški ter se sramujejo govoriti slovenski, izgovarjaje se z nezadostnim znanjem tega jezika ter smatrajoč ga za nižjega v primeri z nemškim. Radi teh quasi-vzrokov govoré nemški med seboj celo hčerke jednega iz najveljavnejših delavcev na njivi šolstva in književnosti slovenske, deželnega šolskega nadzornika. Ako vprašaš v tej zadevi prvake slovenske, pa dobiš odgovor, da je temu kriv pritisk, kakor tudi zagotovilo, da z obzirom na apatijo slovenskega razumništva in pritiska sploh tega stanja ni môči predrugačiti. Resnica, da snovanje zasebnih strokovnih in srednjih šol bi ne bilo lahko; jezik še ni prisposobljen, manjka knjig, manjka učiteljskih močij, manjka denarja itd. Ali pa so mar bili Čehi v ugodnejšem položaju, ko so začeli prerojevati se? Energija, vstrajnost in požrtvovalnost so lastnosti, katere pred vsem nedostajejo Slovencem.

Med tem se ne moremo ubraniti, da ne bi občudovali potujčevalne zmožnosti Italijanov. Šole po mestih, v katere leto za letom prihajajo nova krdela slovenskih delavcev, delajo jim v tem smislu neizmerno uslugo. To pa tudi ne more biti nič težavnega, ko imajo na razpolaganje tako slovstvo, tako kulturno bodočnost in tako zgodovino poslednjih let, nego je italijanska. Vsekako pa je treba omeniti, da prenapeti narodni ponos Italijanov podaje jim v tej borbi sredstva pogostoma nasprotna z naukom nrastvenosti in pedagogike. Italijanska šola deluje na slovanske otroke ne samo pozitivno, učeč jih ljubiti vse, kar je italijansko, marveč negativno, učeč jih prezirati vse, kar je slovansko. V takih šolah — kakoršne se nahajajo v tržaški okolici — v šolah utrakvističnih (kakoršne zahteva vlada, dasi ravno tam bi imele biti šole prav za prav samo slovenske) vrši se lov na duše v veliki meri tako, da se italijanski oddelki napolnujejo s slovanskimi otroci, slovanski oddelki pa so prazni. Pripeti se tudi, da se preganjajo stariši radi pošiljanja otrok v slovanske oddelke, ako se nahajajo v službi italijanskih delodajcev, ali so kako drugače odvisni od municipalnega oblastva.

Najslabše šolske razmere za Slovane vladajo v Gorici, a pred vsemi drugimi v Trstu. V Istri je že nekoliko bolje, kajti Hrvatje imajo številnejše razumništvo nego Slovenci ter stojé od njih na višji kulturni stopinji*)

Stanje slovanske narodne vzgoje v Primorju predočuje se dandanes kaj turobno, toda po mojem mnenju bi se lahko zboljšalo, ko bi se Slovani drugače poprijeli dela, in sicer tako, kakor sem zgoraj nasvetoval.

* * *

Dasiravno so nekatere više navedene trditve sotrudnika „Szkole“, Poljaka, dovolj bridke za nas Slovence, semtetertje tudi netočne, vendar moramo biti temu vrlemu možu Slovenci hvaležni, da je opozoril s svojim člankom brate Poljake na našo neugodno narodno borbo. V tej neugodni borbi nam namreč kaj ugodno dene vsak znak sočutja.

P. M.

*) Gospod pisatelj gotovo ne pozna ne Goriške ne Istre, ker drugače bi sodil prav narobe. Kje tužnijih razmer od istrskih?! — Ured.

DOPISI.

Iz Gorice. (Iz stanovanj preganjajo Slovence!) Brez vsakega temeljitega uzroka, dasi je redno in točno plačevala najemnino, ne da bi bila kakorsibodi dala najmanjšega povoda v to, odpovedal je stanovanje slovenski stranki lastnik hiše, znani svečar g. Alojzij Bader. Na vprašanje, zakaj da se stanovanje odpoveduje, odgovoril je ta gospod, da, ako tega ne stori, mu pod slovensko stranko stanujoča gospoda Miklavž Buda, trgovec s slikami in hišnimi opravami v Šolski ulici in L. Mighetti, klobučar na Travniku, od svoje strani ista odpovesta. Takoj je slovenska stranka sumila, da se to godi le, ker rečena gospoda najbrže nočeta stanovati pod isto streho s slovensko rodbino. To svojo sumnjo je Slovenec tudi javno izrazil z dostavkom, da stvar v «Soči» objavi. Ko je g. L. Budau to slišal, poklical je Slovenca pred policijo, ter zahteval od c. kr. nadkomisarja, naj to prepové, češ, da mu ni prav, ako se ga v «Soči» imenuje. Ker se je Slovenec pred policijo slovensko razgovarjal, je g. nadkomisar uprašal g. Budala, ako ga je razumel, na kar je odgovoril, da-le kako besedo. To pa je pač čudno, ker mu je oče rojen v Št. Andrežu pri Gorici. Slovenski bi moral znati tem bolj, ker se tudi Slovenci poslužujejo v njegovi prodajalnici. Gospod B. se je izgovarjal, da po slovenski stranki izpražnjeno stanovanje bode rabil za svojega očeta, ter da ga v to ne vodi mržnja do Slovencev. — A glejte čudo, gospoda B. oče, ki je s Slovencem že leta dobro znan, ga je vprašal, vidši, da se preseluje, začuden: «Kaj se preseljujete?» — Tu je torej dokaz, da je bila trditev g. B., češ, da potrebuje stanovanje za svojega očeta, le puhlo izgovarjanje, kar potrjuje tudi dejstvo, da je dotično stanovanje še dan danes prazno. Toliko v ilustracijo naših razmer in naših «prijateljev» v Gorici.

Iz Brd, 24. junija (Izv. dop.) Tihe vode so nevarne, pravi stari pregovor in ima prav. V našem županstvu imamo tudi tako tiho vodo, ki tihotapsko nemir dela, ter skuša podirati slogo med občinarji, ravno ko je najbolj potrebujemo. Dne 30. t. m., 1. 2. in 3. prih. meseca se bodo vršile v kojščanski županiji volitve novega občinskega starešinstva in šlo bi vse gladko, ako bi ne bilo tihe vode, katera ruje med občinstvom in je cepi v dve stranki. Občinski zastop, kakoršen je sedanji, bi moral vgajati, kajti njegovo gospodarstvo je bilo redno in pošteno in njegovo delovanje blagotvorno; to nam kažejo posebno nove in popravljene občinske ceste, to nam kaže tudi vladajoči mir v županiji. Viša oblastva so imela v pretekli dobi presneto malo opravka in še manj sitnosti z našimi notranjimi zadevami. Kako pa je bilo v poprejšnjih dobah? Prepiri brez konca in kraja, zmedeno občinsko gospodarstvo in slednjič vkljub vsakoletnim znamenitim dokladani — dolgovi in druge gospodarske nedostatnosti, kojih razprava visi še dandanes pri viših oblastvih. — Na segajmo torej po možeh iz prejšnje dobe, ampak držimo se sedanjih ali njim enacih; mož, katerih se oklepa tudi častito duhovščino in učiteljsvo, mož, kateri v uradu in zunaj urada ponosno dvigajo narodno zastavo ter vsestransko skrbé za čast in napredek županije. Pustimo, naj ruje tiha voda po svoji stari navadi, — nas naj ne razrije. Mi ostanemo složni vsi pod eno zastavo.

Iz Brd. — Te dni je hodil po Brdah neki agent, ki je ponujal Frankovo kavo. Kakor se je sam hvalil, napravil je dober „gšeft“. Žalostno! Tako je tudi prišel na Dobravo. Tamkaj je pravil gostom v neki gostilni, da je agent neke tvrdke, vendar ni omenil kake, morda iz opreznosti?

Ob jednem je tudi prašal ljudi, ali poznajo g. Gabrščeka, pri katerem je on bil in ž njim govoril, iz česar bi se dalo sklepati, da mu je g. Gabršček nekako nasvetoval priti v Brda v ta namen. Ker smo čitali in čitamo vsako številko „Soče“ in tedaj dobro vemo, kaj in kako je s „Frankovo“ tvrdko, dozdeva se nam, da se je zlorabilo g. Gabrščeka. (Seveda. Ur.) Naš sum opravičuje nadaljno vedenje agentovo.

Ljudem je namreč pripovedoval omenjeni agent marsikaj zanimivega in sploh, je bil jako zgovoren. O kaki prošnji za naročitev blaga ni zinil besedice, kar se nam je zdelo čudno, bolje skrivnostno. Prenočil je na Dobravem. Drugo jutro še le je povedal, čegov agent, da je in ob enem je krčmarico pregovoril, da je naročila nekaj Frankove kave. Zakaj ni tega storil prejšnji večer. Morda za to, ker si je mislil, da nekateri izmed gostov, s katerimi je prešnji večer občeval, čitajo „Sočo“. Če je to mislil, pravo je zadel.

Pred svojim odhodom je dal krčmarico svoj „adres“: Avgust Beniger, Ilirska Bistrica, Kranjsko.

Bric v imenu Bricev.

Iz Brd se nam piše: Ko sem se pred kratkim vračal s svojim prijateljem iz Kožbane skozi Kojsko pozno v noč domov, vstavil sem se mej potjo v neki gostilni. Tudi tja grede, sem šel popoldne mimo te gostilne, v kateri je raz okno vihrala stara zastavica v znamenje, da imajo ples. Zvečer, kakor že rečeno, sem se v njej oglasil. Ko nekoliko časa sedim, vstanem in si hočem še ogledati dvorano, kjer se je popoludne vršil ples. Pa kaj mislite, na kaj sem naletel!? Pravih plesalcev pač ni bilo nobenega več, tudi ona „klarinetgodba“ je že zginola, nadomestili so jih pa drugi plesalci, in to — otroci obojnega spola le nekaj nad 8 let!!! stari.

V srce me je zabolelo, videvši take razmere! Bilo je o $^{1}/_{2}$11. uri po noči!!

S Št. Viškegore. — Dne 15. t. m. imeli smo pri nas sejem sv. Vida, patrona naše fare. Trditi morem, da smo malokdaj praznovali naš sejem tako slovesno, kakor ravno ta dan. Počastili so nas čč. gg. duhovniki v jako obilnem številu. Zraven so došli tudi gg. cerkveni in čitalnični pevci iz Cerknega, ki so peli v družbi domačih pevcev pri cerkveni slovesnosti pod vodstvom znanega glasbenika, č. g. župnika Kokošar-ja, Witt-ovo težko mašo „In honorem St. Francisci“ in druge skladbe. Petje iz tako uglajenih in zvežbanih grl napravilo je kaj mogočen in veličasten utis na vsacega prijatelja prave cerkvene glasbe!

Ponosni smemo biti, da se v naših hribih goji tako pravilno in dovršeno petje, koje bi bilo lahko v izgled in posnemo tudi marsikterim mestnim zborom!

Popoldne so se zbrali vsi čč. gg. duhovniki, gg. cerkljanski in domači pevci v krčmi našega domačega mojstra-skladatelja I. Laharnar-ja, kjer smo se kaj prijetno zabavali pri lepem in z dovršenim petju imenovanih zborov in raznimi napitnicami, med kojimi se je posebno povdarjalo naše veselje na zdraženju naših domačih političnih strank v Gorici, koje sporazumljenje ne deluje blagonosno samo v Gorici, temuč ublažilo in združilo je tudi razne nasprotne si duhove tudi na deželi — pri nas v hribih.

Pač hvaležni smo našim voditeljem obeh bivših strank, da so spravili naša narodna kolesa na en sam tir, po kojem hitimo goriški Slovenci združeni v vsih stanovih — v skupnem delovanju za naše narodne pravice in vsestranski razvoj našega ljudstva — in delo bo venčano!

Hvala vam gg. cerkljanski pevci in pevkinje za vaš ljub nam obisk in pomoč pri petju! Pri obojestranskem podpiranju lepega cerkvenega in narodnega petja, utrjujmo in spodbujajmo se k vstrajnosti v petju in narodni zavesti, kar bo blagodejno uplivalo na sedajni in poznejši rod v domačem in drugih krajih!

Domače in razne novice.

Preiskava v uredništvu, tiskarni in v zasebnem stanovanju tiskarja -- v njegovi odsodnosti zunaj Gorice. Danes ob 8. uri zjutraj smo sprejeli ta-le odlok, ki se je glasil za tiskarno in zasebno stanovanje g. Gabrščeka tako-le:

Vsled kazenske ovadbe podane od okrajnega komisarja Amadeo Prinzig de pres. 22|6 1897. radi razžaljenja časti zapopadenega v članku „Okrajni komisar Prinzig“ št. 24 Soče z dne 11. junija 1897;

Gledé na predlog c. kr. drž. pravdništva z dne 22|6 1897. št. 1361|465;

Gledé na § 140 k. p. r. 2.° odstavek;

Odločujem, da se nemudoma izvršuje hišna raziskava Vašega stanišča in druzih k hišnemu gospodarstvu spadajočih

prostorih v svrho, ako se najde rokopis omenjenega članka.

Od c. k. Okrožnega sodišča
v Gorici, dne 24. junija 1897.
Preiskovalni sodnik:
Dr. Pangrazi.

Enaki odlok je glasil za uredništvo in tiskarno.

Na podlagi tega ukaza so se nam predstavili ti-le gospodje: Dr. Pangrazi, kot preiskovalni sodnik; nadkomisar Contin, redarstveni uradnik Schamanek, dve uradne osebe v civilu in štiri straže, in sicer v tiskarni, dočim je bil pa g. Kratky s stražo v uredništvu in zasebnem stanovanju urednikovem. Te osebe so natančno preiskale uredniške prostore, vse kote tiskarne, ogledali si vse rokopise stare in nove in nam zaplenili ves rokopis od današnje številke, ki se je nanašal na bojkot, oziroma zagovarjal geslo «Svoji k svojim»! Tudi pri uredniku so zaplenili nekaj starih rokopisov. — Iz teh uzrokov je današnja «Soča» prav iršava, kajti najzanimivejše reči si je pridržal gosp. preiskovalni sodnik, čeprav je iskal le rokopis, ki se je odnašal na v odloku imenovano notico. Ker je bila preiskava v uredništvu in tiskarni brezuspešna, so se podali vsi gospodje v zasebno stanovanje gosp. A. Gabrščeka, kjer so preiskovali v navzočnosti gg. Iv. Hausnerja, Iv. Meljavca ter služkinje. Ko pišemo te vrstice še nadaljuje. No, opravila bodejo imeli menda do pozne noči!

Peturna preiskava, namreč do 1. ure popoldne, ni dognala nič posebnega razun konfiskovanih 12 kosov rokopisa, ki so imeli priti v današnjo številko in bilježk, katere je pisal g. Gabršček pri razpravi 28. maja proti Vrtojbčanom. Poslednje bele'žke so našli mej raznimi rokopisi v zasebnem stanovanju Gabrščekovem. Preiskavanje bi bilo nadaljevalo gotovo tudi do zvečera, da se ni temu uprl poslovodja tiskarne, ki je zahteval, naj se nadaljuje preiskovanje še-le tedaj, ko se vrne lastnik stanovanja, namreč g. Gabršček. Nasvetoval je, naj se dotlej zapečati stanovanje in zagotovil pod osebno odgovornostjo, da se nikdo ne dotakne pečatov. To se je tudi zgodilo. Zapečateni sta namreč dve sobi, kjer so pisalne mize g. Gabršček. Ako se torej upošteje, da se je preiskava vršila na zahtevo zasebnega tožitelja — tedaj je to preveč. Doznajemo, da se preiskava vrši popoldne tudi v zasebnem stanovanju poslovodje tiskarne g. Krmpotića.

Dve zaplembi. — Izdaja za Gorico nam je bila zaplenjena radi vestice „Mir pod vsako ceno". Tudi izdaja za deželo nam je bila zapljenjena radi dopisa „Iz Podmelca" in vestice „Zlata vredni Slovenci", katera sta bila že tiskana v izdaji za Gorico. Druga zaplemba ni imela željenega uspeha!

Na znanje rojakom na deželi. — Ker ne smemo prav nič pisati o bojkotu in tudi ne navajati posamične slučaje, kakor smo namenili, to je naznaniti jim, kateri trgovec se je poslužil v priporočenih jim zalogah, prosimo rojake, da se sami organizujejo in ukrenejo potrebno. Zaplenili so nam danes tudi rokopis, kjer smo naznanili, da je Anton Borjančič iz Breginja kupil blago v priporočeni mu zalogi in vino pri Pečenku. Iz tega je razvidno, da smo pod kljukami kazenskega zakona.

Volilni shod bo na praznik sv. Petra v torek 29. t. m. ob 3. uri popoludne v Ročinju v kolarni g. Franca Kregau h. štev. 2. Državni poslanec dr. Ant. Gregorčič bo poročal o državnem zboru in sedanjem političnem položaju, deželni poslanec gosp. J. Berbuč o deželnem zboru goriškem in njega delovanju. E. Klavžar o kmetijskih stvareh posebno o mlekarstvu. Ročinjci in sosedje se uljudno vabijo, naj se obilno udeleže tega shoda.

Rojaki! Časi so resni, udeležite se številno tega shoda!

Zaplemba „Primorca". — Zadnjo številko „Primorca" nam je zaplenilo državno pravdništvo radi iz „Soče" ponatisnjenih sestankov. Sevé, da nas je iznenadila ta zaplemba. Na našo ustmeno pritožbo pri gospodu državnemu pravdniku proti takemu odloku, smo dobili odgovor, da je tako zaukazano — menda iz Trsta, kjer imajo goriški Lahi posebnega zagovornika. Radi te zaplembe, ki nam je uzročila precej veliko materijalno škodo, je izšel „Primorec" dan pozneje.

Smrtna kosa. — Dne 21. t. m. je umrl v Gorici Josip Ouschan, c. kr. gozdni svetovalec. Bil je bolan le kratko časa. Pogreb je bil dne 23. t. m. — Blag mu bodi spomin! — V Lokaven pri Ajdovščini je umrl dne 22. t. m. Mihael Blažko, dalekoznani zidarski mojster v 87. letu svoje dobe. V. i. n. m. s.! — V Wöringshofenu je umrl župnik Sebastijan Kneip, kateri je bil radi svoje zdravilske metode svetovno znan.

Kdo izziva? Včeraj okoli 7¼ ure zjutraj je Štefan Rijavec (puro sangue!) v veži h. št. 28 v ulici Formica ustavil nekega 12-letna dijaka in ga prav močno skloftal brez kakega uzroka. Radovedni smo, kako opraviči pred sodiščem svojo vzročekrvnost! — V torek zvečer okoli desete ure se je vračal neki Slovenec iz Kronberga v Gorico. Ko pride na cesto k pokopališču do tretje hiše, kar hkrati stopita dva moža k njemu, prižgeta žveplenko ter mu pogledata v obraz. Eden reče furlanski: „Jaz ga poznam, je tudi jeden „koporijonov dei schlafs" in ga udari po tilniku, da mu je klobuk odletel. Napadenec ga hitro pobere in zbeži, kar so ga nesle noge. Za njim sta junaka metala kamnje in preklinjala „ščave".

Venček v slovo prirede 28. t. m. podčastniki c. kr. topničarskega polka št. 37. v prostorih Dreherjeve restavracije. — Začetek ob 9. uri zvečer.

Ker so pri omenjenem polku večinoma le Hrvatje in štajerski Slovenci, je od naše strani pričakovati mnogo udeležbo.

Prav, kakor pri nas! „Edinost" piše: Na Češkem so pričeli Nemci stoprav zdaj sistematično gonjo v posebnem izdanji proti vsemu, kar je češkega. Izdajajo se posebni oklici in okrožnice na „nemško" prebivalstvo Češke, da čeških delavcev in delavk pod izgubo nemške časti ne vsprejemajo v delo, ker Čehi nikjer (!) ne vsprejemajo ni nemških delavcev, ni nemških uradnikov v svoje službe; nasprotno: še izpodrivajo jih baje, kjer le morejo in to od časa jezik, naredeb grofa Badenija sem. Izbacniti in odbiti da treba torej Čehe povsodi med Nemci, ako bi tu iskali zaslužka itd. To je že hinavstvo, ki zasluži — krepke zaušnice! Torej, ako se jim noče dovoliti, da bi pohrustali Slovane čim prej, dela se jim „krivica", za katero se morajo „maščevati" s še hujimi zlodejstvi, nego so jih uganjali dozdaj! Prav kakor na Primorskem! V pretvezo, pod katero hote zakrivati svolo antipatijo do Slovanov, ker vedó, da je to smešna slabost, in pa željo, iztrebiti slovanski rod čim prej iz te pokrajine, navajajo izmišljenih krivic, ki jih delajo baje Slovani, njim, samo da bi našli opravičen (!!!) povod — „maščevati" se! Koliko časa bodemo morali še mirno gledati vse te ostudnosti?

Da, kako dolgo? Vedi ga Bog! Dotlej pa nam Slovanom ne preostaja druzega, nego da mirno a vztrajno vtrjamo v našem ljudstvu samozavest in vero v svojo bodočnost. Prav kakor na Češkem moramo tudi pri nas delati na to, da se narod usposobi za mirno, a odločno in vztrajno borbo. Mirnost in samozavest nam gotovo primoreta do zmage nad besnečimi germanofili in — italijanaškimi nasilniki.

Naznanilo. Zaradi zagotovitve zakupne dobave ovsa, sena, slame, drva, premoga in koaksa za čas od dne 1. septembra 1897 do 31. avgusta 1898 vršile se bodo pismene ponudbene obravnave v uradnih prostorih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinov, in sicer v nastopnih postajah: v Celovci dne 26. julija t. l., v Mariboru 16., v Gradci 19. v Ljubljani 12., v Trstu 5., v Gorici 1., v Pulji 7. julija 1897. Natančneji pogoji in ponudbeni obrazi razvidijo se iz obširnega razglasa v št. 130. „Slovenskega naroda" z dne 10. junija 1897, kakor tudi pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Ljubljani do 1 julija 1897 mej 10. in 12. uro dopoludne.

Iz Pliskovice nam poročajo: V nedeljo 30. maja smo imeli tu blagoslovljenje dveh novih bander. Za prvo bandero so zložili naši vrli mladeniči sami mej seboj 150 gld. Prva ima na eni strani podobo sv. Alojzija, na drugi podobo matere Božje; druga s slikama sv. Jožefa in sv. Tomaža, so napravili tukajšnji zakonski možje. Obe banderi stanete 320 gld.

Slovesnost napravila je na gledalca ganljiv prizor. Cerkev je bila z vsemi nakiti opremljena, kakor se pri tacih slavesnostih spodobi, zunaj nje so pa vihrale lepe zastave. Vso slovesnost je vodil preč. g. dekan iz Komena, asistovali so mu še trije drugi č. gg. duhovniki. — Po blagoslovu je bil lep sprevod (procesija) na okrog, in vrnivši se v cerkev smo zaključili crkveno slovesnost s sv. mašo.

Naj bode na tem mestu izrečena najlepša zahvala v prvi vrsti našim vrlim mladeničem, kateri so z težko zaslуženimi novci napravili bandero, kakor tudi zakonstim možem, potem č. gg. duhovnikom in vsem drugim občinarjem, ki so kaj pripomogli, da se je slovesnost tako lepo vršila. — Dobrotljivi Bog naj povrne vsem stotero, kar so tu v čast in slavo Njegovo storili!

Pevsko društvo „Nabrežina" v Nabrežini vabi k veselici s plesom, katera bode v nedelje 4. julija 1897. na dično okrašenem dvorišči gostilne gospoda Silvestra Caharija. Razpored: 1. Nagovor predsednikov. 2. Godba. 3. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj", mešan zbor. 4. Godba. 5. Avg. Leban: „Domovini", možki zbor z duetom (T. l. in B. I.) 6. Godba. 7. F. S. Vilhar: „Lunica", mešan zbor. 8. Godba. 9. J. Aljaž: „Občutki"; moški zbor z baritonom solo. — 10. Godba. — 11. „Bob iz Kranja", igra v jednem dejanji s petjem. 12. Laharnar: „Pozdrav", mešan zbor. — 13. Godba. — 14. Ples. Pri veselici svira veteranska godba iz Mavhinj. Ustopnina: na vesel. za osebo 30. nov., — sedeži 20 nov., pri plesu za vsako točko 10 nov. Začetek točno ob 4 in pol uri popolude. Na to, slovenski narod probujajočo veselico uljudno vabi odbor.

N. B. V slučaju slabega vremena, se veselica odnese na prihodnjo nedeljo 11. julija.

Kresovi. — Včeraj smo opazovali v goriški okolici precej kresov, kot oznanilcev godovanja sv. Ivana. Ta lepa slovanska navada torej ni še popolnoma izumrla, čeprav gre rakovo pot..... nekaj radi lastne malomarnosti, nekaj tudi radi prepovedbe oblastnij!

Velika narodna slavnost v Ljubljani, bode ob vgodnem vremenu prihodnjo nedeljo, dne 27. t. m. Pevsko društvo Ljubljana razvije namreč svojo novo zastavo. Blagoslovljenje se bode vršilo v trnovskej cerkvi. Kumovanje je prevzela županja ljubljanska, preblagorodna gospa Milica Hribarjeva v spremstvu rodoljubnih Slovenk. — Slavnostnega zabijanja žebljev se vdeleže: blagoslovitelj, kumica, župan ljubljanski, zastopniki vseh društev in drugi povabljenci. Po dovršeni službi božji se bo vršil slavnostni sprevod po mestu. Pred mestno hišo se vstavijo, kjer bo ogovoril ljubljanskega župana predsednik društva novoblagoslovljene zastave. Župan sprejme in ogovori vsa društva v imenu mesta. Gospa kumica pozdravi vsa društva, a dične Slovenke okrasijo braiske zastave z venci. Godba zasvira slovansko pesem. Po tem odkorakajo po ulicah naprej proti „Nar. Domu". — Tu se nova zastava posestrimi z drugimi zastavami slovenskih društev.

Ob 1. uri je skupni obed v telovadnici ljubljanskega „Sokola" v „Nar. Domu". Cena obedu za osebo 1 gld. Ob ½5. uri odkorakajo vsa društva iz „Nar. Doma" na Koslerjev vrt, kjer bode velika pevska slavnost. Na vrtu bodete svirali dve godbi. Vstopnina 40 novč. za osebo. — Zvečer ob ½9. uri priredi v „Narodnem Domu" društvo „Ljubljana" slavnostni komers na čast gostom. Na komersu bode svirala ljubljanska vojaška godba. Vstopnina h komersu 50 novč. Društva, deputacije in podporni členi pevskega društva „Ljubljana" so pri komersu kakor na Koslerjevem vrtu, ustopnine prosti. Ob neugodnem vremenu se slavnost preloži na 29. t. m. praznik Sv. Petra in Pavla. — Kakor je povzeti iz časopisov, se različna društva zelo zanimajo za to slavnost, katera bo edina letos v Ljubljani v večjem obsegu. Prijavili so turli svoj prihod bratje Hrvatje. Mnogo udeležbe je pričakovati tudi od naših Tržačanov. Upamo, da se tudi slovenska Gorica odzove na dostojen način, bodi si že, deputacije slov. društev ali pa vsaj posamezniki. Simpatije, koje gojimo vedno do „bele" Ljubljane, kot osrčje Slovenstva, moramo tudi pri tej priliki pokazati! Kdor le more naj ne zaostane! Ker je vožnja za polovico znižana od Nabrežine naprej, naj se vsakdo posluži te lepe prilike! Toraj na svidenje v novej Ljubljani!

Dostavek. Gospod Plator vabi gospode člane čitalnice, da se udeležijo številno te slavnosti.

Slika časa. — Slovenski duhovnik sreča na cesti izven mesta dva šolarčka, katerega debelo gledata in ne pozdravita. Duhovnik ju praša slovenski, kaj ju uči katehet in učitelj v šoli, na kar se stareji odreže, da ne razumita slovensko. Duhovnik pozveduje dalje; fantalina mu povesta, da obiskujeta mestno ljudsko šolo na generališču ter da obiskuje eden prvi, drugi pa četrti razred. Povedala sta tudi, da jih v šoli učijo duhovnike pozdravljati, a samo one s „kano", kajti ti so Italijani. Lepa slika časa res!

Ovaduštvo. — V „Primorcu" smo naznanili, da se je vršila razprava po § 23. tiskovnega zakona proti g. Mosetu, našemu tiskarju in še drugi osebi, in sicer le radi tega, ker se je razširjevalo pesem „Le pustite". Naglasili smo, da se je to zgodilo vsled ovaduštva Mosetovih konkurentov in drugih Lahov, katerim ni šla v želodec ta pesem in tudi deset narodnih zapovedij ne. Razprava se je torej vršila in sicer z obsodbo g. Moseta in neke druge osebe na 5 gld. globe, a našega tiskarja pa na 10 gld., „in contumaciam", ker je prišel njegov zastopnik pet minut prepozno k razpravi. Ker je uložen priziv, upamo dokazati pri drugi razpravi, da se bodemo mi poslednji smejali na veliko žalost „Corriera" in „Sentinelle", ki sta klastno priobčila obsodbo. Na svidenje!

Seja mestnega sveta. — V torek zvečer je bila seja mestnega sveta goriškega, pri katerej je imel glavno besedo najnovejši goriški Castellar, namreč g. Marcini ter zahteval, da se protestuje proti prepovedi tombole. Sevé, svetovalci so sprejeli prečitani energični protest s ponižno prošnjo svetovalca Ciani-ja kot dostavkom. Z ene strani se grozijo, z druge pa prosijo!

V krogu mestnih svetovalcev so nastala nasprotja, kar potrjuje izjava Ruggiera Kürnera v „Corriera" in „Sentinelli", v kateri naglaša svoje obžalovanje, da so prišle na površje osebnosti, ki delijo svetovalce v strančice in sicer radi volitev v eksekutivni mestni odbor. Da se pride tem v okom, je izjavil odločno, da več ne sprejme mesto v takem odboru. Iz tega se da sklepati, da je omenjeni gospod postal neznosen celó svoji stranki, oziroma ji je preradikalen. Ali mogoče ne pomenja to preobrat ali bojazen, da v sedanjih časih radikalizem ni umesten?

Za ravnopravnost pri sodiščih. — „Sentinella" poroča, da ni hotela sprejeti slovensko obtožnico, katero je podal proti nji č. g. kurat Budin, in je naglasila, da se je proti temu pritožila. Prva instanca je odločila, da mora sprejeti slovensko obtožnico, druga, namreč v Trstu pa je to razveljavila in odločila, da se ji mora dati obtožnica v italijanščini. Sprejemaje to na znanje, želimo, da bi se tako postopalo tudi s Slovenci, koji so toženi z italijanskimi obtožnicami ter zahtevajo slovenski prevod, ako se jih sploh slovenski ne toži. To, seve, velja le v slučaju tožbe od strank zunaj sodišča, dočim zahtevamo, državno pravdništvo naj toži Slovence vedno le slovenski!

Kako smo velikodušni! — Znana sta nam dva slučaja iz krogov goriških pobalinov, katera sta vredna, da se ju zabeleži v album goriških odnošajev. Neki odpadnik namreč je upil v obraz trgovcu Mosetu „Morte a Mose" in sicer po noči. To so slišale priče in prišlo je celo redarstvu do ušes, a vendar slovenska velikodušnost ni hotela nastopati proti njemu, kajti vsled prošenj od odpadnikove strani, je gosp. Mose odpustil pobalinu! — Drugi slučaj pa je, da je neki dijak zamazal napis tvrdke E. Šusteršič & C.o v Stolni ulici. Po naključbi je gospodar zvedel ime zamazalca, ga poklical k sebi in opomnil, da mora sam oprati napis, ker drugače priznani stvar na pristojno mesto. Dijak je opomin sprejel, prišel po noči — in opral tablo sam. To je bila sicer tudi kazen, vendar preblaga z ozirom na to, kako postopajo proti Slovencem nasprotniki, ki tajno ovajajo Slovence, češ, so naredili to ali ono reč, le, da se jih kaznuje. Iz tega se vidi, da Slovenci niso zlobni, pač pa nasprotniki.

Kakó postopamo mi — in kakó nasprotniki? — Pri kazneni razpravi proti učitelju Golji sta nastopila kot priči proti njemu dva mestna stražnika, katera, po izpovedbi glavne priče, baje niti nista bila blizu onega kraja, kjer je tačas bil učitelj Golja in baje izustil že znane besede. In radi tega je bilo res čudno, kako sti mogli slišati inkriminovanih besedij. Tema stražama se je verovalo, ker sti prisegli in Slovenec je bil obsojen. Enak slučaj se je zgodil tudi v Pazinu v Istri. Tamošnja straža je namreč priznanila nekoliko meščanov, ki so res razsajali in se ji uprli. Pri razpravi je straža to potrdila, a jeden obtožencev pa je trdil, da iste ni bilo niti poleg, ampak je bila uprav na nasprotnem kraju mesta. Ukljub temu je sodišče obsodilo meščane, kateri so potem tožili stražo radi krive prisege. Sodišče je poslednjo oprostilo. To smo navedli le v dokaz, da se vidi, kako so nestrpni Lahi in kako se radi maščujejo, celó nad osebami, katere so služile že 30 let svoji občini, kot uprav straža v Pazinu. Ali so Slovenci nastopili proti omenjenima stražama, ki sta pričali proti Golji, čeprav nisti bili navzoci pri činu, kako je to izjavila tretja priča?

Italijanske barve. — Že več praznikov opazujemo, kako neki „scartozetti" nosijo na prsih rdečo-belo-zelene šopke. Prej so nosili „marjetice", zdaj pa šopke italijanskih barv. Ko pa vidijo kakega Slovenca z nekoliko narodnega na sebi tedaj „ajuto babe" — „Corriere", „Sentinella" in tutti quanti!

Laška sovražnost. — Kakor znano, v 22. štev. „Soče" smo govorili o lepo okinčanem oknu z zavitkom „užigalic sv. Cirila in Metoda", in to pri gosp. Andreju Vodopivcu, kateri ima stacuno z jedilnim blagom v Kapucinski ulici. Nekatere Lahe je to jezilo in so ga prašali: „ako se ne sramuje imeti na oknu tako blago", na kar jih je odločno odvrnil; v boljši odgovor pa je naložil celi stolp teh užigalic takó, da je vse okno v narodnih barvah. — Tako je prav! Pustimo, naj Lahoni tulijo, kolikor hočejo! Slovencem priporočamo geslo: „Svoji k svojim!"

Goriški Lahi v Červinjanu. — Ker so zaprte meje v goriško okolico, prirejajo goriški Lahi izlet v Červinjan in sploh v Furlanijo. To nas posebno veseli, kajti tam, kjer ni Lahov, ni prepirov, ni izzivanja in tako ga ne bo niti v naši okolici. Ti izleti dokazujejo, da goriški Lahi nimajo nikakega sorodstva v goriški okolici, pač pa v Furlaniji.

Orožne vaje. — Opominjajo se oni vojaki v rezervi, kateri so v 7. in 47. polku in so poklicani k orožnim vajam 30. t. m. za dobo 13 dnevov, da se morajo predstaviti 29. t. m. ob 8. uri zjutraj pri zapovedništvu 97. polka v Trstu, ako se ne mislijo podati naravnost v Celovec ali Maribor. Kdor se ne bo držal tega uradnega opomina, bo strogo kaznovan,

Iz kojske županije nam poročajo, da je bil v nedeljo volilni shod v Kozani. Ko so se vračali domov Kojščani, so bili na treh krajih pri Šmartnem z kamenjem od pobalinov napadeni in nekateri celó ranjeni. Vse baje izvira iz strankarskih ozirov. Tako pobalinstvo ne dela časti oni stranki, ki se ga poslužuje in radi tega — se priporoča v dopisu — je dobro ogibati se takih pobalinskih zagovornikov.

Bralno društvo v Nabrežini imelo bode dne 27. t. m. ob 10. uri predpoldne občni zbor v bralnici. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Razni nasveti. 4. Volitev novega odbora. Vse gg. društvenike uljudno vabi odbor.

Cenjene naročnike „Soče" vabimo nujno, da pravočasno obnovijo naročnino, oziroma plačajo zaostalo. Časi so resni in je radi tega potrebno, da smo na čistem z računi. Upamo, da se naročniki pozivu odgovejo.

Dopisalca. — Dopisnike „S Krasa" in druge prosimo potrpljenja, pride vse na vrsto.

„Dienstsache". — Neki Slovenec iz Radgone nam je poslal pismo z vsebino starega nemškega časopisa, ki je zabavljal proti Slovencem. Svojega pisma ni frankoval nego napisal zunaj „Dienstsache" gotovo z nadejo, da bo tudi poštno osobje tako neumno in pismo brezplačno dostavilo. Sevé, mi smo plačali globo, kajti nemška beseda „Dienstsache" nima še toliko veljave za zasebnike, da bi zadostovala za frankovanje pisem!

Radodarni doneski. — Za „Slogine" zavode smo prejeli: Franc Razpet v Orehku gld. 4·50 in 50 kr. letnine. — Ivan Murovec v Cerknem gld. 4. — Franc Šmid gld. 2. — Jožef Kosec 1 gld. — Ivan Wester 50 kr. — Anton Terlikar v Logjeh 50 kr. — Franc Petek iz Breginja (po A. Gašperutu) 30 kr. — Mala družba v Sedlu zložila 5 gld. — Karol Figel, krčmar v Pevmi gld. 1·32. — Od Laha ranjeni Slovenec je daroval gld. 1·20, ker ta znesek ni hotel sprejeti zdravnik za narejeno spričevalo. — 50 kr. je daroval nekdo, ki jih je dobil za uslugo.

Marijonette v Gorici. — Znano je sploh, da so marijonette ustvarjene v zabavo le otrokom. Kar velja za druga mesta, ni umestno za Gorico. V Trstu namreč in tudi drugod, odrasli se hranijo z duševno hrano v gledališčih, otroci pa pri marijonettah. V Gorici ni tako. Spominjamo se, da je prišel pred dve leti v Gorico glasoviti italijanski glumač Zacconi s svojo družbo. Mož je hotel dati nekoliko predstav, a ni imel dostatne podpore, ker goriški laški krogi niso imeli smisla za lepo umetnost — in mož je moral pretrgati predstave ter pobrati šila in kopita. Zacconi je bil letos v Zagrebu s svojo družbo in njega naj vprašajo Goričani, kako je bil tam sprejet? On jim bo gotovo odgovoril pošteno. Iz njegovega odgovora pa se prepričajo, da so oni, katere imenujejo primorski Lahi za „barbarje" na mnogo višji stopinji olike, nego li goriški kričači, ki iščejo politiko celó pri „marijonettah". Lansko leto namreč je bil v Gorici morijonettista Reccardini in pri njem je bilo vse natlačeno z goriško fakinažo in „noblesso". S tem činom smo dokazali, da nimajo pojma o pravi in lepi umetnosti, pač pa le ukus za vsakovrstne neumnosti. Letos je neka druga družba z marijonettami v Gorici in nad to so se maščevali Goričani le radi tega, ker je zgradil prostor za predstave Slovenec Birsa. Maščevali so se torej nad lastnim rojakom le zato, ker je dobil prostor posredovanjem Slovenca Ker je poslednji videl, da je uzrok neobiskovanja predstav, je odstopil svoje pravice drugemu Goričanu s slovenskim imenom.

MATTONI-jev
GIESSHÜBLER
je najčistejši alkalični
KISLI VRELEC.

Politični drobiž. — Avstrijski nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este je v zdravlju okroval tako, da je mogel prevzeti važnejša zastopanja našega dvora. Tako je zastopal našega cesarja pri slavnosti šestdesetletnice vladanja kraljice Viktorije v Londonu. — Češki učo dr. Lav. Rieger je slavil prošle dni 50-letnico svojega doktorata. Pri ti priliki je bil povišan v baronat. — Od l. 1848. do danes se je zgradilo v naši polovici dežele 9260 šolskih poslopij, največ (2127) na Češkem. — Slamski kralj se mudi na Dunaju in je bil gost našega cesarja. — Župniku Kneippu mislijo postaviti spomenik v Wörishofenu tam zbrani gosti. — Pri volitvah za cerkveni pravoslavni shod v Karlovcih so na Hrvatskem zmagali združeni Srbi proti vladinim pristašem. — Bivšega italijanskega ministra-predsednika Crispija bodo baje sodnijsko preganjali radi nekih zlouporab. — Slavnost šestdesetletnice vladanja angleške kraljice je bilo nekaj velikanskega. V London je došlo baje 2,000000 tujcev, posebno veliko iz Amerike. O ti priliki plačajo Amerikanci samo za stanovanja po 100.000 frankov na dan! Kraljica Viktorija je 36. kraljica v Angležki; 6. žena na angležkem prestolu, 6. vladarica iz hanoveranske hiše in vlada že polnih 60 let.

Henneberg-Seide 1

— nur ächt, wenn direkt ab meinen Fabriken bezogen — schwarz, weiss und farbig, von 35 kr. bis fl. 14·65 p. Meter — glatt, gestreift, kariert, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), **porto- und steuerfrei ins Haus.** Muster umgehend. Doppeltes Briefporto n. d. Schweiz.
G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich

Javna zahvala.

Ko sem se v soboto dne 19. t. m. podal s svojo soprogo in njeno znanko skozi Lavrico v Šempas, mi je pretila o znani strašanskej burji v pravem pomenu besede smrtna nevarnost.

Prepripetna dolžnost mi je na tem mestu izreči svojo najtoplejo zahvalo gospodu **krčmarju MARTIN ŠTRUKEL-u** iz Šempasa, kateri je s svojo soprogo žrtvoval prav mnogo, ter storil sploh vse, da nas je rešil smrtne nevarnosti.

Brez njih pomoči bi bilo postalo naše zdravje žrtva elementarnih močij, katere so omenjenega, dne uprav kruto delovale! — Zgolj prej imenovanim se imamo zahvaliti, da nam je ostalo najdražje življenje naše.

K sklepu izrazem še skromno željo napram p. n. občinstvu, da bi podpiralo tega moža-poštenjaka pri njegovem obrtu kar najbolje.

MARTIN RICHTER,
186 Št. Peter pri Gorici.

Aufgebot.

Es wird hiermit zur öffentlichen Kenntniss gebracht, dass

1. der Bergmann Anton Kavs, wohnhaft zu Castrop, Sohn des Landwirths Johann Kavs und dessen Ehefrau Maria geborenen Klavora, wohnhaft zu «Soča»,

2. und die geschäftslose Dorothea Eva Cuder, wohnhaft zu Castrop, Tochter der unverehelichten Anna Cuder, verstorben zu Soča, die Ehe mit einander eingehen wollen.

Die Bekanntmachung des Aufgebots hat in den Gemeinden Castrop und «Soča» in Oestereich zu geschehen.

Castrop (Provinz Westfalen), den 1. Juni 1897.

Der Standesbeamte.
In Vertretung
Eskey.

Slovenci, podpirajte le svoje trgovce, obrtnike, zdravnike, odvetnike itd., držite se strogo gesla „Svoji k svojim“!

Št. 411.

Razglas.

S tem se javno naznani, da se v erarskem lesnem skladišči ***„Via Saleano“ od 1. julija t. l. naprej zniža cena za jeden metriški cent bukovega oglja od 2 gld. 80 kr. na 2 gld. 60 kr., to je dva goldinarja in šestdeset krajcarjev.***

Od tega dneva pride v veljavo tudi znižani cenik vožnje oglja iz erarskega skladišča do bivališč kupcev in bode stala vožnja oglja vsakega kvintala (100 kilogramov):

1. Do: Piazza Corno, Via Orzoni, Torrente, Cappella, Formica 12 kr.
2. Do: Piazza Grande, Piazzutta, Via Signori, Scuole, Rastello, Mercato 16 kr.
3. Do: Piazza Duomo, Via Morelli, Caserma, Giardino, Teatro, Municipio, Ponte Isonzo, Ponte nuovo 20 kr.
4. Do: Via Dreossi, Rabatta, Vogel, Dogana, Trieste, Tre Re, Corso Francesco Giuseppe in do starega pokopališča 24 kr.
5. Do: Sv. Roka, Via San Pietro, Corso Francesco Giuseppe, od starega pokopališča do kolodvora 28 kr.

Ob enem se p. n. občinstvo spomne, da se bode vršila prodaja oglja, radi poroštva pravilne vage, v žakljih s svinčenimi zalivčki (plombi).

Gorica, dné 22. junija 1897.

C. kr. nadgozdar: 184 3-1

PERNDANNER, l. r.

Razglas!

Posojilnica in hranilnica v Ajdovščini naznanja, da bode od 1. julija t. l. naprej obrestovala hranilne vloge po 4½%.

Posojila daja po 6%.

Vstopnino za ude se od 2 gld. zniža na 1 gld.

Čisti dobiček leta 1896. znaša gl. 285·48.

Rezervni zaklad koncem leta 1896. znaša . . . . . „ 619·23.

Dividenda za leto 1896. se je določila po 4%.

Uradni dnevi so pondelek, sreda in nedelja od 9. do 11. ure predpoldne.

Posojilnica in hranilnica v Ajdovščini

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

dné 20. junija 1897.

187 **Načelništvo.**

Trgovski pomočnik

želi takoj vstopiti v trgovino z mešanim blagom.

Več pove upravništvo. 1853-7

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom

v stolni ulici št. 2. v Gorici

(tam, kjer je tobakarnica)

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v Gorici in z dežele.

67

Najlepše darilo!

Prešeren — Poezije,

s sliko slavnega slovenskega pesnika. Vezenje je elegantno v usnji z zlato obrezo. — Cena samo gld. 1·— s poštnino gld. 1·05.

Jenko Simon, — Pesmi,

I. zvezek, s pesnikovo sliko in 9 druzih krasno risanih slik; vezenje je elegantno v usnji in zlato obrezo. — Cena samo gld. 1·— s poštnino gld. 1·05.

Drugi zvezek, ki bo obsegal do sedaj še ne izdane pesmi, izide v jeseni.

OTO FISCHER,

knjigotržnica v Ljubljani

Kongresni trg.

S. 164 26—1
P. 57 (Cl.)

Anton Potatzky

v Raštelju štv. 7 v Gorici

prodajalnica drobnega in nürnberškega blaga

na drobno in na debelo.

Jedino 3, 26-7

in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloga

za kupovalce in razprodajalce na deželi, za krošnjarje in cunjarje.

Največja zaloga

čevljarskih, krojaških, pisarskih, popotovalnih in kadilnih potrebščin.

Zimska obuvala.

Vozički in stoli na kolesih za otroke.

Struna za godala.

Posebnost: Semena za zelenjavo in trave.

Prosim dobro paziti na naslov:

Na sredi Raštelja štv. 7.

Seznam blaga

tvrdke

G. Ferd. Resberg

v Gorici.

Glavna zaloga:

v Kapucinski ulici št. 11

(stara cukrarna).

Podružnica: na Kornu št. 2

(Hemsova palača).

Doslej ima v zalogi to-le blago:

Sladkor — kavo — riž — mast poper — sveče — olje — škrob — ječmen — kavino primeso — moko — gris — drobne in debele otrobe — turšico — zôb — sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement — bakreni vitrijol itd. 169—1

Edino

v stolni ulici št. 13 (Via del Duomo)

nasproti veliki cerkvi

je velika zaloga raznovrstnega manufakturnega blaga po najnižji ceni.

Za obilno obiskovanje se toplo priporoča

E. Šusteršič & C.

Prosim, opazujte številko 13 in slovenski napis, kajti ni resnična govorica, da je vse ena trgovina, namreč moja pod št. 13 in ona, katera se nahaja v Lenassejevi hiši pod štev. 4.

Rojaki! Pozor!

Gostilna „Pri petelinu“,

ulica Ghega t. 7. - v Trstu - blizu j. kolodvora

— Kaj gledate prijatelj?

— Ono krasno tablo tam se slovenskim napisom.

— Kdo je pa gospodar one gostilne?

— Naš rojak **Anton Vodopivec.**

— Toči dobra vina?

— Ne boj se prijatelj, tu dobi žejni najboljše vipavsko belo in črno vino, pa stare buteljke; lačnega postrežejo točno s kosilom in večerjo. Vse čedno in ceno.

— Ko se vrnem v Trst, pridem sam in pripeljem še druge k Petelinu.

Edina slov. zaloga dežnikov in solčnikov.

C. kr. privileg. — krojni aparati.

M. POVERAJ

krojaški mojster in trgovec v Gorici na Travniku

v I. nadstropju in v hodniku

v h. št. 22.

Priporoča svojim rojakom na deželi in v mestu vsakovrstno manifaturno blago, gotovo perilo, dežnike, ovratnike, zavratnice itd. — Gotove možke obleke za vsaki stan po najnovejši pariški modi.

Blago prodaja tudi na meter tako po ceni, da lahko posluži vsakterega in sicer za možke obleke od 80 kr. naprej, za celo obleko (3·20 m) od gld. 2·50 naprej.

Sprejema naročila tudi za izdelovanje raznih oblek; odjemalcem blaga je prosto, dati si izgotoviti obleko tudi drugod. 64 9

Postreže vestno in po zmerni ceni.

priporoča kavo, riž, sladkor, moko, žito, otrobe, vse poljske in domače pridelke.

Svoji k svojim!

Ambrož Furlan

trgovec

z jedilnim blagom

na Travniku cesti 4 v Gorici 141

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda 1

s sedežem v Gorici, ulica Barzellini št. 20.

priporoča

po nizki ceni slavnemu občinstvu

svoja pristna briška vina: rebulo, modro frankinjo in druga navadna črna vina, pridelke svojih članov.

Razpošilja na vse kraje od 56 litrov naprej.

Uzorce vin pošilja na zahtevo.

Ivan Domicelj

trgovec z jedilnim blagom

v Korminu

na glavnem sadnem trgu (bivša hiša Pallova)

priporoča svojim rojakom

sladkor, kavo, riž, olje, kamenoolje, moko, otrobe, vsakovrstne sveče iz Kopačeve tovarne, potem špirit vinski in domače žganje. Dalje prodaja vitrijol (modro galico) in pravo romansko trtno žveplo, narodne žveplenke.

Vse prodaja po tako zmerni ceni, da se ne boji tekmovanja (konkurence). 143

Oglas.

Podpisana naznanjam, da sem odprla

prodajalnico z jedilnim blagom

na Travniku št. 8 (v stanovanju G. Weidlich). V isti prodajam na drobno sladkor, kavo, riž, milo in druge kuharicam potrebne reči, posebno pa priporočam doma kuhano maslo po najniži ceni. Blago kupujem na debelo pri tvrdki G. F. Resberg.

Priporočaje se toplo svojim rojakom v Gorici in na deželi, se beleži udana

Terezija Fabčič,

179 3 1 trgovka.

Trgovec z vinom na veliko

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — **GORICA** — Via Giardino 8

12 Gl.

priporoča

dalmatinsko vino iz Jelše in Šibenika,

poleg

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Kdo pije **Kathreiner-** Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav ostati in si kaj prihraniti

Fran Vaněk

priporoča svojo 148 (Cl.)

goriško pivovarno

na Goriščeku **V Gorici** — Piazza Catterini

Pivovarna je zdatno razširjena ter urejena po najnovejši zahtevi. Kuha pivo po češki, dunajski in bavarski navadi in uporablja le češki hmelj in moravski slad.

Priporoča se p. n. gostilničarjem in zasebnikom v Gorici, v Brdih in na Tolminskem.

Zalogo za Brda ima gosp. Peter Russian v Korminu in gosp. Gottfried Degenhart v Campolongo za Furlanski del dežele.

Teodor Slabanja

srebrar v **Gorici,** ulica Morelli št. 17.

Priporoča se pre'astiti duhovščini za izgotovljenje cerkvenih posod in orodij po najnovejšem uzorcu in najnižji ceni, kot: **Monštrance, kelihov, svečnikov,** itd. itd. Stare reči popravlja ter jih **v ognju posrebreni in pozlati.** Da si zamorejo tudi meni premožne cerkve omisliti razne cerkvene stvari, se po želji preč. p. n. gospodov *naročnikov* stavijo prav vgodni plačilni pogoji.

Strelovode iz bakra v ognju pozlačene najboljše iznajdbe, kakor tudi vsakovrstno enako popravo in pozlačenje priporoča tudi po najnižjih cenah. **Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštnine franko!** 16 (Cl.)

Anker 25, 25-16

Liniment. Capsici compos.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

priporočano kot **izvrstno bol ublažujoče mazilo;** za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to **splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo**

vedno le

Richterjev Liniment s „sidrom“

kot edino **pravo** in vzame le tako steklenico, ki je previdena s „sidrom“ kot znano zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v Pragi.

Oglas.

Podpisani priporoča svojo gostilno

v Gorici na Kornu št. 6

v kateri se toči izvrstno vino belo in črno, kakor tudi pivo.

68 **Vincenc Bielecki.**

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo
Na lvovski razstavi s prvo [illegible] — srebrno svetinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ-A,

v Pragi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju

sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših pripoznanih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočuočih spričal domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Cenik, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošlja na zahtevo brezplačno in poštnine pr sto. 80, 52 5

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Gabrijel Piccoli

lekarnar pri angelu

v Ljubljani, Dunajska cesta

Najvišje priznanje

na II. mednarodni farm. razstavi v Pragi 1896. London Paris Ženever 1892-1893.

Železnato vino

preizkušenega, zanesljivega učinka, ima v sebi lehko prebavljiv železnat preparat, kateri učinkuje pri slabotnih, na pomanjkanju krvi in na živcih trpečih osebah, priporočljiv posebno tudi za slabotne, bledе otroke. 18 16 c

Deset gramov tega preparata ima v sebi 25 miligramov železnatega kislika in 10 miligramov izdelka iz skorje kinačkega drevesa.

Lekarnar Piccoli v **Ljubljani** jamči za označeno, zmeraj jednako sestavo, potjeno po kemični razkrojbi **dr. H Hagerja** v Frankobrodu na Odri in **prof. Balt. Knapitscha,** zaprisiženega sodnijskega kemika v Ljubljani.

Steklenica imajoča pol litra velja 1 gld., 4 polliterske steklenice 3 gld. 60 „ franko s poštnino vred 4 gld.

Naročila izvršuje lekarnica Piccoli v Ljubljani proti povzetju zneska.

Uršula Cernovic

trgovka

v Raštelu št. 8. — **Gorica** — zraven Mosc-ta

priporoča svojo

trgovino z drobnim blagom, in sicer: **čevljev** za odrasle in otroke, **slamnikov, dežnikov, palic, koncev, denarnih mošnjičkov, tobačnic, luf, kartač, češljev** itd. z besedo **vsakovrstno drobižno blago** (Kurzware). — Kot prava Slovenka se toplo priporoča svojim rojakom v Gorici in na deželi. 140

Friderik Müller

(zastopnik tvrdke Chr. N. Schad v Monakovu)

v Vrtni ulici št. 24 v Gorici

priporoča p. n. občinstvu dvokolesa svetovnoznanih tvrdk Dürkopp in Swift v Steyru itd., katera se ne bojijo tekmovanja. Cene so zmerne.

Ima poučevanje v dirjanju v Dreherjevem salonu. 161 8—1

Pristno brnsko sukneno blago.

Jeden odrezek 3·10 m. dolg, zadosten za jedno moško obleko stane samo	gl. 3·10 iz dobre „ 4·10 „ „ 4·80 „ „ 6 iz boljše „ 7·75 iz fine „ 9·— iz fineje „ 10·50 iz najfineje	pristne ovčne volne

Jeden odrezek za črno salonsko obleko gl. 10.

Blago za vrhno suknjo, loden, Peruvienne, Doskings, blago za državne uradnike, fini Kammgarne in Cheviot itd. razpošilja po tovarniških cenah poznana, reelna 55 16—

zaloga sukna Kiesel-Ambof v Brnu, Brünn.

Uzorci zastonj in franko. Pošiljatve po uzorcih. Pozor! P. n. občinstvo opozarja se posebno, da se blago dobiva mnogo ceneje, ako se direktno naroči mesto pri prekupovalcih. Firma **Kiesel-Ambof v Brnu (Brünn)** razpošilja vse blago po resničnih tovarniških cenah brez dodatka rabata, kojega kroječi dobivajo.

Tovarna tamburic

I. STJEPUŠIN

Sisak

(Hrvatska)

Na zahtevo pošlja vsakomur brezplačno ilustrovane cenike.

22, 12

Kolesarji!

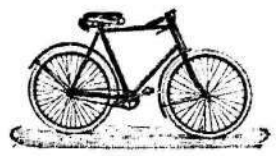

POZOR!

Velika zaloga

v Gorici, na cesti Fran Josipa (Corso)

št. 4 (nasproti gledališče kavarne).

Lastna izdelovalnica dvokoles „Iliria“, žičnih blazin (Drahtmatratzen), **popravljalnica dvokoles, šivalnih strojev, pušk** itd.

Nunska ulica 14.

Prodajalnico šivalnih strojev, pušk, streljiva in druzega orodja pa imata

SAUNIG & DEKLEVA

v Nunski ulici št. 16. 1—6

4 zlate, 18 srebrnih kolajn, 30 častnih in diplom priznanja.

Kwizdov

Korneuburški redilni prašek za živino.

Zdravstveno in dietetično sredstvo za konje, govedo in ovce.

Uporablja se že 13 let v mnogih hlevih, ako živina ne žre, ako slabo prebavlja, dalje za zboljšanje mleka in pomnoženje istega pri kravah.

Cena: ¼ škatulja 70 kr., ½ škatulje 35 kr.

Pristno le z gornjo varstveno znamko se dobi v vseh lekarnah in mirodilnicah.

Glavno zalogo ima 40 (II)

FRANC IV. KWIZDA

c. in kr. avstr.-ogerski in kralj. rumunski dvorni zalagatelj, **okrožni lekar v Korneuburgu pri Dunaju.**

Hotel Fischer, Kamnik, Kranjsko.

Ponižno podpisani slavnemu občinstvu uljudno naznanja, da je s 1. majem letos sebe znani

hotel Fischer

v mestu Kamnik, najprijetnejšem zavetišču in kopališču

prevzel zopet v lastno režijo.

Priporočujoč se slavnemu občinstvu za obilni obisk, naznanja, da bode skrbel prav posebno zadovoljiti cenjene goste z izbornim vinom, z vselej svežim pivom, z dobro ukusno gorko in mrzlo kuhinjo.

V hotelu se nahaja mnogo sob za prenočišče, kakor tudi letna stanovanja za ptujce.

S spoštovanjem

Fran Fischer.